

[Margrete Auken]

de, vil forureningen alligevel stige, simpelt hen fordi antallet af transportere stiger; det viser beregninger foretaget af Scan-Linkkonsortiet med uhyggelig tydelighed.

Er debatten kommet sent i gang, er den til gengæld kommet med styrke. De store grønne organisationer både her og i Sverige har meldt sig med krav om trafikomlægninger fra vej til bane og fra individuelle til kollektive transportere. Hertil kan føjes et omgående virkende middel, nemlig nedsættelse af hastighederne uden for byerne.

I bogen »Europas Luft – Europas Miljø«, som Nordisk Ministerråd udgav i 1986 op til Nordisk Råds store luftforureningskonference i Stockholm, er der et særdeles anskueligt billede på side 81, som viser en stejl kurve for udslip ved stigende hastigheder. Først oppe ved 120 km/t flader den ud på et rædsomt højt niveau, men fra 60 km til 120 km i timen er der en fire-dobling af udslippet. Her kunne man nemt og oven i købet med økonomisk gevinst gribe hurtigt og effektivt ind over for trafikens luftforurening.

Og så spørger man sig: Vil man det, eller rammer et sådant indgreb for bredt og konkret til, at vi tør foretage det? Her kunne jeg næsten holde med den konservative ordfører og sige, at det er lettere at lægge det over på de andre end selv at påtage sig at gøre noget ved det. Her kunne gøres noget i en farlig fart.

Hvad trafikomlægninger angår, er der allerede i stribevis af gode forslag fremme, først og fremmest fra forskellige bevægelser og organisationer, men også fra eksperter i kommuner og i Miljøministeriet.

Endelig synes jeg, at Storebæltsforbindelsen skal nævnes, for lige så genialt det er ud fra en miljømæssig betragtning at satse på jernbaner, lige så tumpet er det at hænge en motorvej på den ud fra et spørgsmål om trafikbelastningen.

Nu ved jeg godt, at alt er gået i lammelse, når man skal diskutere disse ting med såvel Socialdemokratiet som regeringen. Jeg vil ikke gå ind i den lammelse, men sige, at det er påfaldende, at når vi så tager selve udformningens miljøudgave, har A/S Storebæltsforbindelsen udgivet en rapport, som vi altså ikke må få herovre, men som viser, at man vil anbefale Miljøministeriets minimumsløsning, og den er 2 mia. kr. dyrere, så vidt vi kan se.

Så siger direktør Busch i dag, at det vil han ikke alligevel, for miljøet skal ikke koste så meget. Det kunne da interessere mig at høre fra Socialdemokratiet – vi diskuterer ikke anlægsloven her, jeg tænker simpelt hen på de løfter, Socialdemokratiet har givet om, at miljøet selvfølgelig skal have høj prioritet her – om man vil følge denne store internationale ekspertgruppes klare tilkendegivelse af, at man anbefaler minimumsmodellen. Er det noget, Socialdemokratiet så vil støtte? Det bliver et par milliarder dyrere, og der er så mange andre ting, der gør, at det økonomisk er en stor belastning, hvis man skal bygge det hele. Det skal jeg ikke gå ind i; jeg spørger bare: Vil Socialdemokratiet der tage miljøhensynet? Det er jo lidt komisk, at vi står og snakker om disse udledninger og så bare vælter ud og gør ting, som virker den modsatte vej.

Min taletid er udløbet – for længst, får jeg at vide – og jeg vil derfor stoppe her og så måske i en senere omgang, hvis vi får svar på det, og også hvis vi ikke får svar på det – komme igen og konkretisere nogle af de nordiske forslag, der foreligger.

Hanne Severinsen (V):

Allerførst vil jeg gerne på Venstres vegne takke ministeren for en udmærket og prisværdigt klar redegørelse.

Det fremgår, at algeopblomstring ikke er noget nyt, ligesom iltsvind og bundvendinger heller ikke er det. Naturen er nu engang uberegnelig, og vi har brug for mere viden om, hvad det er, der sker i vandmiljøet, bl.a. når det gælder algerne.

I sig selv er det jo naturligt, at der er alger i vandet, men selvfølgelig er der forskel på dem, og der er også forskel på deres koncentration. Det er dette, vi har brug for mere viden om, og så hvorfor de blomstrer op, og hvorfor det specielt er en giftig alge som her i foråret i de norske farvande. Er der nogle specielle stoffer, der er flydt den vej? Jeg har set, at nogle isotopundersøgelser tyder på, at en del af vore forureningsproblemer måske kunne stamme fra Tyskebugten.

Ministeren påpeger rigtigt, at den usædvanlig store nedbørsmængde har bevirket større udvaskning fra markerne, og den usædvanlig milde vinter har desuden haft sin betydning. Vi kan jo ikke sådan uden videre undgå, at der sker nogle uberegnelige ting i naturen.